

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Beat Joan Pau I: el somriure i la humilitat

El passat diumenge 4 de setembre el papa Francesc va beatificar el papa Joan Pau I, el Papa del somriure com va ser conegut. Un cas sorprenent perquè, elegit Papa després de la mort de sant Pau VI el 26 d'agost de 1978, va morir sobtadament trenta-tres dies després la nit del 28 de setembre de 1978. Així, aquest Papa va passar ràpid, desconegut per a la majoria de nosaltres, va durar pràcticament un mes a les nostres vides.

Si l'elecció d'un Papa sempre és notícia a tot el món i motiu de càbales i murmuracions, la seva mort prematura, envoltada d'uns certs misteris, va deixar potser a l'ombra la seva figura, la seva qualitat humana i senzilla, el seu magisteri, la seva profunditat espiritual, el nivell de la seva cultura patristica, moral, històrica i dogmàtica i els valors d'un pastor que va entregar tota la vida al Senyor i al seu sacerdoci.

No coneixem gaire de la seva vida. Sabem que va néixer el 17 d'octubre de 1912 a un poblet de muntanya al nord d'Itàlia, que va entrar molt jove al Seminari i que va ser ordenat sacerdot el 7 de juliol de 1935. Va ser professor del Seminari durant molts anys, i l'any 1958 va ser nomenat i ordenat Bisbe a la Basílica de Sant Pere pel papa sant Joan XXIII.

El seu impacte personal, però, va ser doble: la seva imatge d'home amable, pro-

per i bondados de seguida va captivar el món sencer. Aquesta imatge va ser formada immediatament després d'aparèixer al balcó de la Plaça de Sant Pere després de la seva elecció. La seva presència cordial el va fer una figura molt estimada abans i tot de començar a parlar.

Les seves paraules produïen amabilitat, proximitat i fins i tot somriure. El seu llibre *Illustrissimi*, que va escriure quan era car-

denal, consisteix en una sèrie de cartes dirigides a un gran nombre de personatges històrics i ficticis. Entre elles hi ha les cartes dirigides a Jesús, al rei David, al barber Figaro, a l'emperadriu Maria Teresa i fins i tot a Pinotxo.

El Papa de la humilitat, aquest era el seu lema, i del somriure. Potser aquest és el seu missatge més important. El seu optimisme amagava sens dubte una profunda vida interior arrelada en Déu, i tota una vida de servei a Déu i a la seva Església i al món. Humilitat i somriure, quines lliçons tan impactants per a nosaltres i el nostre món.

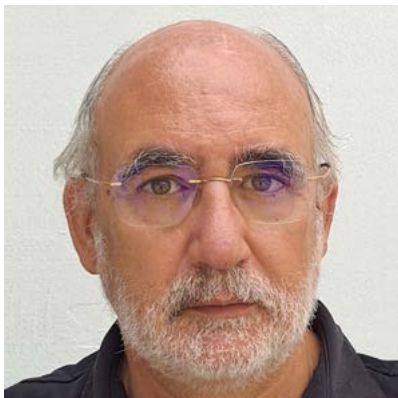
Quan veiem que en el món es valora tant l'orgull, la prepotència, la supèrbia, l'agressivitat, la violència, Déu ens dona la lliçó d'humilitat i bon humor d'un nou beat del nostre temps, Albino Luciani, Joan Pau I, el Papa dels trenta-tres dies. Recordem unes paraules seves:

«Estic pensant aquests dies que amb mi el Senyor actua amb un vell sistema seu: pren els petits del fang del carrer i els posa en laire; pren la gent dels camps, de les xarxes del mar, del llac, i en fa apòstols. És el seu vell sistema. Certes coses, el Senyor no vol escriure-les ni al bronze, ni al marbre, sinó fins i tot a la pols, de manera que, estigui ben clar que tot és obra i tot és mèrit només del Senyor.»

ENTREVISTA

Màster en un monestir

FRANCESC GRANÉ

L'Institut Universitari de Salut Mental Vidal i Barraquer, en col·laboració amb el Monestir de Sant Pere de les Puel·les i l'ISCREB, ofereixen a partir de l'octubre un Màster en *Autoconeixement, transformació emocional i cosmovisió espiritual*, que està plantejat per fer-lo en un retir d'un cap de setmana al mes durant dos cursos. Es pot cursar tant en la modalitat acadèmica com sense obtenir la titulació. El Dr. Francesc Grané n'és el director (docencia@fvb.cat).

Què aporta fer el Màster en un monestir de monges?

La convivència amb dones que han fet de Crist i de l'Evangelí el centre de la seva vida suposa, per a molta gent, descobrir que la fe no és una moral, normes o rutines. Per a la comunitat també suposa el repte de destriar entre allò essencial i allò accessori. Els hàbits, els costums monàstics són culturals: la gent busca en les religioses la transparència de Déu. I la troben.

Quina formació ofereix?

El Màster combina el treball acadèmic —espiritual, teològic i psicològic— per tal de fonamentar una fe des d'unes premisses adultes, sòlides; el treball personal en soledat, davant Déu; el treball experiencial i psicològic en grup; l'acompanyament personal a través d'interlocutors; la convivència amb la comunitat i les pregàries comunitàries. Genera processos de transformació profunds, canvis emocionals i reconciliació amb la pròpia història.

Per què també pot ajudar a créixer en la fe?

En el camí espiritual la psicologia no és una finalitat en si mateixa: és un instrument que ens ajuda a desfer resistències, a fer front a emocions inconscients que actuen i ens impedeixen ser qui som. L'objectiu és Crist. El camí cristià és un prendre consciència del nostre egocentrisme biològic i fer un pas vers el servei, l'entrega a l'altre. Ser «més humans» és l'única manera de ser «més cristians». El curs ajuda a fer el pas de les creences a la vida espiritual.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Recomençar, hi ha horitzó!

Retorn a la quotidianitat del curs. Superat el temps de vacances és hora de retornar al dia a dia que configura la nostra vida. Els infants, adolescents i joves retornaran a l'escola i també a les activitats extraescolars i de lleure: esports, teatre, catequesi, música, dansa, grups de fe, tallers diversos... Activitats importants en el procés harmònic de creixement de les persones.

Convé recordar-nos la importància i les possibilitats educatives del temps de lleure. Importància per a cada persona: és un moment decisiu en la formació dels hàbits i actituds, és el moment on la cultura esdevé creixement, moment on la vida s'orienta vers l'aïllament individualista o vers la solidaritat. Importància, també, a nivell social: és el moment que fa possible l'associacionisme, la participació, la creació d'aquella xarxa d'àmbits que donen gruix i vertebrèn la vida de les persones i els grups humans. Importància, també, a nivell espiritual i religiós: és moment i espai per créixer harmònicament en la fe, aprofundir en coneixements en la catequesi, les lectures, moment per intensificar, amb un bon acompanya-

ment en el coneixement de l'amor del Pare, en els ensenyaments de Jesús, en l'acció de l'Esperit en la meua vida; espai per generar sentit de pertinença al grup, a la comunitat, a l'Església; moments per servir i estimar.

Tot això no s'assumeix automàticament, per pura presència o per inèrcia. Cal esforç, rigor, compromís, continuïtat, mestratge, pregària. Deixar que el Senyor faci el que li pertoca. I en les activitats eclesials, aportar l'esforç de la comunitat i el de les persones que tenen encomanada aquesta missió. Consiliaris, catequistes, monitors, animadors de grup que s'han posat a treballar amb els infants i els joves, al seu costat, i que han descobert que la pregunta central, encara que important, no és què o com són els joves, sinó quines possibilitats tenen, perquè el que ens cal és construir, avançar, donar respostes pràctiques i operatives que ajudin a donar sentit a la vida, a descobrir la presència de Déu que passa i torna a passar, el camí, la veritat i la vida en el dir i fer de Jesús, la força per continuar en l'acció de l'Esperit. «El mestratge és llàntia i la instrucció és llum, dona vida la correcció que amonesta» (Pr 6,23).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Economía de Francisco», pacto con los jóvenes

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En esta semana se celebrará en Asís el evento, «Economy of Francesco» (EoF). Jóvenes de los cinco continentes se reunirán en escucha y debate con el objetivo de alcanzar una economía con un rostro más humano.

Todo comenzó el primero de mayo de 2019, con la invitación que envió el papa Francisco a economistas, agentes de cambio, emprendedores y emprendedoras menores de 35 años del mundo. Millares de jóvenes provenientes de 120 países, se han involucrado; con ellos, más de 50 expertos de fama internacional, tres Premios Nobel y dos video-mensajes del Papa dirigidos a los jóvenes.

El nombre del evento, «Economía de Francisco», está referido al santo de Asís. De su pobreza surgió también una visión de la economía que sigue

siendo muy actual, esperanza, del mañana, de los más pobres y de toda la humanidad.

El anuncio de la presencia del Papa, el próximo sábado, se recibió con gozo. Según lo previsto, firmará con los jóvenes de EoF, el Pacto para «poner en marcha un nuevo modelo económico, fruto de una cultura de comunión, basado en la fraternidad y la equidad».

María, nuestra Señora de los Ángeles, venerada en Asís, la «Mare de Déu de la Mercè», nuestra patrona, nos ayude a todos en un compromiso individual y colectivo. Haga que los jóvenes se arriesguen y se comprometan en una cultura valiente en la construcción de una nueva sociedad, un mundo más justo y más bello. «¡Jesús resucitado es nuestra fortaleza!».

Lectures de la missa diària i santoral

19. ■ Dilluns (□ Barcelona) (lit. hores: la setm.) [Pr 3,27-34 / Sl 14 / Lc 8,16-18]. Santa Maria de Cervelló o del Socós, vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII). Sant Gener (Jenaro), bisbe de Benevent i mr. a Nàpols (s. IV).

20. ■ Dimarts [Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21]. Sants Andreu Kim Taegon, prev. Pau Chong Hasang i altres companys, mrs. a Corea (1839, 1846 i 1866). Sant Eustaqui, l'esposa Teopista i els fills, mrs.; santa Càndia o Càndida, vg. i mr.

21. ■ Dimecres [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Levi, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers. Santa Ifigènia, vg.; santa Celina, vg.

22. ■ Dijous [Coh 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9]. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Felix IV, papa (526-530).

23. □ Divendres [Coh 3,1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí. Santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona. Sant Andreu, mr.; sant Lli o Linus, papa (tosca, 67-76) i mr.

24. □ Dissabte [Coh 11,9-12,8 / Sl 89 / Lc 9,43b-45]. Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesialística de Barcelona; festa de precepte a Barcelona ciutat). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Pacífic, prev. franciscà; beat Marc Criado, prev. trinitari.

25. ■ † Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Am 6,1a.4-7 / Sl 145 / 1Tm 6,11-16 / Lc 16,19-31]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva). Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg. Beates Carme, Rosa i Magdalena Fradera, Missioneres del Cor de Maria, vgs. i mrs. l'any 1936.

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

Lectura de la profecia d'Amós (Am 8,4-7)

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre». El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan».

Salm responsorial (112)

R. *Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.*

Servents del Senyor, lloeu-lo, / lloeu el nom del Senyor. / Sigui beneït el nom del Senyor, / ara i per tots els segles. R.

El Senyor és excels, als ulls de tots els pobles, / la seva glòria s'eleva més enllà del cel. / ¿Qui és com el Senyor, el nostre Déu? / Té molt amunt el seu tron, / i des d'allí s'inclina / per veure el cel i la terra. R.

Aixeca de la pols el desvalgut, / treu el pobre de la cendra, / per assegurar-lo entre els poderosos, / els poderosos del seu poble. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súpriques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestedat. Preguar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoniatge sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mentre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 16,1-13)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: «¿Què és això que sento dir de tu? Dona'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns.» L'administrador va pensar: «¿Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdre l'administració.»

I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: «¿Quant deus al meu amo?» Ell li contestà: «Cent bidons d'oli». Li digué: «Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta». A un altre li digué: «I tu, ¿quant deus?» Li contestà: «Cent sacs de blat». Li diu: «Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta». I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum». I jo us dic: guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva.

L'home que és fidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, ¿qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, ¿qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

Lectura de la profecia de Amós (Am 8,4-7)

Escuchad esto, los que pisoteáis al pobre y elimináis a los humildes del país, diciendo: «¿Cuándo pasará la luna nueva, para vender el grano, y el sábado, para abrir los sacos de cereal —reduciendo el peso y aumentando el precio, y modificando las balanzas con engaño— para comprar al indigente por plata y al pobre por un par de sandalias, para vender hasta el salvado del grano?». El Señor lo ha jurado por la Gloria de Jacob: «No olvidaré jamás ninguna de sus acciones».

Salm responsorial (112)

R. *Alabad al Señor, que alza al pobre.*

Alabad, siervos del Señor, / alabad el nombre del Señor. / Bendito sea el nombre del Señor, / ahora y por siempre. R.

El Señor se eleva sobre todos los pueblos, / su gloria sobre los cielos. / ¿Quién como el Señor, Dios nuestro, / que habita en las alturas / y se baja para mirar / al cielo y a la tierra? R.

Levanta del polvo al desvalido, / alza de la basura al pobre, / para sentarlo con los príncipes, / los príncipes de su pueblo. R.

Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Querido hermano: Ruego, lo primero de todo, que se hagan súplicas, oraciones, peticiones, acciones de gracias, por toda la humanidad, por los reyes y por todos los constituidos en autoridad, para que podamos llevar una vida tranquila y sosegada, con toda piedad y respeto. Esto es bueno y agradable a los ojos de Dios, nuestro Salvador, que quiere que todos los hombres se salven y lleguen al conocimiento de la verdad.

Pues Dios es uno, y único también el mediador entre Dios y los hombres: el hombre Cristo Jesús, que se entregó en rescate por todos; este es un testimonio dado a su debido tiempo y para el que fue constituido heraldo y apòstol —digo la verdad, no miento—, maestro de las naciones en la fe y en la verdad. Quiero, pues, que los hombres oren en todo lugar, alzando unas manos limpias, sin ira ni divisiones.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 16,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Un hombre rico tenía un administrador, a quien acusaron ante él de derrochar sus bienes. Entonces lo llamó y le dijo: «¿Qué es eso que estoy oyendo de ti? Dame cuenta de tu administración, porque en adelante no podrás seguir administrando». El administrador se puso a decir para sí: «¿Qué voy a hacer, pues mi señor me quita la administración? Para cavar no tengo fuerzas; mendigar me da vergüenza. Ya sé lo que voy a hacer para que, cuando me echen de la administración, encuentre quien me reciba en su casa.»

Fue llamando uno a uno a los deudores de su amo y dijo al primero: «¿Cuánto debes a mi amo?» Este respondió: «Cien barriles de aceite». Él le dijo: «Toma tu recibo; aprisa, siéntate y escribe cincuenta».

Luego dijo a otro: «Y tú, ¿cuánto debes?». Él contestó: «Cien fanegas de trigo». Le dice: «Toma tu recibo y escribe ochenta». Y el amo alabó al administrador injusto, porque había actuado con astucia. Ciertamente, los hijos de este mundo son más astutos con su propia gente que los hijos de la luz. Y yo os digo: Ganaos amigos con el dinero de iniquidad, para que, cuando os falte, os reciban en las moradas eternas.»

El que es fiel en lo poco, también en lo mucho es fiel; el que es injusto en lo poco, también en lo mucho es injusto. Pues, si no fuisteis fieles en la riqueza injusta, ¿quién os confiará la verdadera? Si no fuisteis fieles en lo ajeno, ¿lo vuestro, quién os lo dará?

Ningún siervo puede servir a dos señores, porque, o bien aborrecerá a uno y amará al otro, o bien se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero.»

COMENTARI

Servir Déu o bé l'economia

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Per a bé o per a mal, vivim en un món dominat per l'economia i els seus interessos que, sovint, no són els interessos de Déu ni els del bé comú de la població.

L'evangelí de Lluç es mostra particularment sensible pel tema de la pobresa. Ho hem anat veient en diumenges anteriors al llarg de l'any. «Guardeu-vos de l'ambició de posseir riqueses» o bé «ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té» són indicacions de Jesús que ja hem anat sentint. La paràbola que llegim avui abunda en la mateixa prevenció de Jesús enfront dels diners.

Jesús, amb una bona dosi d'ironia, ens presenta el cas d'un administrador malversador que, un cop descobert, aprofita la seva situació i les seves relacions per tal de garantir-se una posició i una renda sense haver de començar a treballar. Ha estat el seu amo, i continua estafant-lo mentre es prepara una jubilació daurada. La vida moderna, per desgràcia, ens presenta molts casos semblants que ens reporten els diaris.

I Jesús, ple d'ironia, el lloa per la seva sagacitat. Una sagacitat que és comuna entre els fills de les tenebres, que són els homes i les dones immersos en els interessos econòmics d'aquest món.

A continuació de la paràbola, Jesús ens parla de fidelitat. De l'experiència se'n treu que el qui és capaç de ser fidel en les petites coses de cada dia també ho és en les de més gruix. Se sobreentén que qui no és capaç de ser fidel en les coses de cada dia, menys ho serà en les de més volada. Li va passar a l'administrador de la paràbola que, en l'administració diària, va ser infidel al seu amo i, per tant, mereix el rebuig de tots.

També a nosaltres ens pot passar que, no essent fidels a Jesús en les petites coses de la vida de cada dia i de la nostra relació amb els parents i companys, no serem pas fidels quan l'evangelí ens demani esforços poc habituals.

Tot acaba amb una clara disjuntiva: o fidels a Déu o als interessos de l'economia. No es pot acontentar dos contraris, ja que els interessos de Déu no s'adiuen amb els interessos personals o corporatius, que tant en-dins duem del nostre cor.

Jesús ens posa entre l'espasa i la paret, i cadascú de nosaltres ens hem d'examinar al respecte; com també hem d'examinar els nostres grups, parròquies i moviments.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 18, a les 13.30 h.

Missa d'inici de ministeri de rector de Mn. Joan Ferrera a Santa Maria de Montcada. / **A les 20 h,** confirmacions a la Parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.

Dimarts 20, a les 20 h. Missa d'inauguració de curs al Seminari.

Del divendres 23 al diumenge 25. Presideix el pelegrinatge de l'Hospitalitat Interdiocesana de Lourdes al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes.

Mons. Salvador Cristau celebrà la missa a la Parròquia del Santíssim Salvador de Sabadell, amb la presència de les Missioneres de la Caritat. Després les acompanyà al menjador, on beneí la taula i compartí el dinar amb els usuaris.

La Parròquia de la Mare de Déu de Gràcia de Sabadell ha renovat el presbiteri. El dimecres 7 de setembre, Mons. Salvador Cristau va celebrar la missa a la

Parròquia de la Mare de Déu de Gràcia de Sabadell. Durant la celebració va beneir i inaugurar les obres de restauració del presbiteri, tornant la imatge de la Mare de Déu al seu cambriol.

missa de festa major a la Parròquia de Sant Esteve de Castellar. En ella prengué possessió Mn. Xavier Blanco com a nou rector de les parròquies de Castellar i Sant Feliu del Racó.

Agenda

Trobada de professors de religió.

Dissabte 24 de setembre, de 10.30 a 14.30 h, a la Catedral del Sant Esperit. Temàtiques: recursos musicals i representatius per a la classe de la religió catòlica; reptes del nou currículum oficial de religió catòlica.

Trobada diocesana de catequistes.

Dissabte 1 d'octubre, de les 9 a 13.30 h, al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Notícies

Celebració de Santa Teresa de Calcuta. El dilluns 5 de setembre, solemnitat de Santa Teresa de Calcuta,

Restauració d'una capella de la Mare de Déu a Llinars. Coincidint amb la festa major, el dia 8 de setembre, es va beneir la restauració d'una capella dedicada a la Mare de Déu a l'Església

Inici de ministeri de Mn. Xavier Blanco a Castellar i Sant Feliu del Racó. El passat diumenge 11 de setembre, Mons. Salvador Cristau celebrà la

La Mare de Déu de la Mercè, patrona de la Província Eclesiàstica. Dissabte vinent, 24 de setembre, és la festa de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de la Província Eclesiàstica de Barcelona, que comprèn l'arquebisbat de Barcelona i els bisbats de Terrassa i Sant Feliu de Llobregat. Es tindrà present a les celebracions del dissabte al matí.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Beato Juan Pablo I: la sonrisa y la humildad

El pasado domingo 4 de septiembre el papa Francisco beatificó al papa Juan Pablo I, el Papa de la sonrisa como fue conocido. Un caso sorprendente porque elegido Papa después de la muerte de san Pablo VI el 26 de agosto de 1978, murió repentinamente treinta y tres días después la noche del 28 de septiembre de 1978. Así, este Papa pasó rápido, desconocido para la mayoría de nosotros, duró prácticamente un mes en nuestras vidas.

Si la elección de un Papa siempre es noticia en todo el mundo y motivo de cábalas y murmuraciones, su muerte prematura, rodeada de ciertos misterios, dejó un poco en la

sombra su figura, su calidad humana y sencilla, su magisterio, su profundidad espiritual, el nivel de su cultura patristica, moral, histórica y dogmática y los valores de un pastor que entregó toda su vida al Señor y a su sacerdocio.

No conocemos mucho de su vida. Sabemos que nació el 17 de octubre de 1912 en un pueblecito de montaña en el norte de Italia, que entró muy joven en el Seminario y que fue ordenado sacerdote el 7 de julio de 1935. Fue profesor del Seminario durante muchos años, y en 1958 fue nombrado y ordenado obispo en la Basílica de San Pedro por el papa san Juan XXIII.

Sin embargo, su impacto personal fue doble: su imagen de hombre amable, cercano y bondadoso enseguida cautivó al mundo entero. Esta imagen fue formada inmediatamente en el momento de aparecer en el balcón de la Plaza de San Pedro después de su elección. Su presencia cordial lo hizo una figura muy querida antes de empezar a hablar.

Sus palabras producían amabilidad, proximidad e incluso hacían sonreír. Su libro *Illustrissimi*, que escribió cuando era cardenal, está formado por una serie de cartas dirigidas a un gran número de personajes históricos y ficticios. Entre ellas se encuentran las cartas dirigidas a Jesús, al rey David, al barbero Fígaro, a la emperatriz María Teresa e incluso a Pinocho.

El Papa de la humildad, éste era su lema, y de la sonrisa. Puede que éste sea su mensaje más importante. Su

optimismo escondía sin duda una profunda vida interior arraigada en Dios, y toda una vida de servicio a Dios, a su Iglesia y al mundo. Humildad y sonreír, qué lecciones tan impactantes para nosotros y nuestro mundo.

Cuando vemos que en el mundo se valora tanto el orgullo, la prepotencia, la soberbia, la agresividad, la violencia, Dios nos da la lección de humildad y buen humor de un nuevo beato de nuestro tiempo, Albino Luciani, Juan Pablo I, el Papa de los treinta y tres días. Recordamos unas palabras suyas:

«Estoy pensando estos días que conmigo el Señor actúa con un viejo sistema suyo: toma a los pequeños del barro de la calle y los pone en alto; toma la gente de los campos, de las redes del mar, del lago, y hace apóstoles. Es su viejo sistema. Ciertas cosas, el Señor no quiere escribirlas ni en el bronce, ni en el mármol, sino incluso en el polvo, de modo que esté bien claro que todo es obra y todo es mérito sólo del Señor.»

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

